

Dolors, no ens tancaran les ànsies de llibertat

Escrit per Laura Aubert Ribas, periodista
dijous, 9 de novembre de 2017 12:52

Iniciem unes semblances de les Conselleres a la presó o a l'exili.

SEMBLANÇA

Avui bufa la tramuntana. Hem deixat enrere els dies càlids i arriba el fred. Avui és un altre dia trist. Les injustícies es van amuntegant i intenten emportar-se els nostres drets.

Deu persones honestes, honrades i treballadores incansables estan privades de llibertat... Els dos Jordis i 8 consellers i conselleres del govern de la Generalitat de Catalunya, d'elecció democràtica per totes i tots nosaltres, són a presó per les seves idees polítiques i per defensar el mandat democràtic sorgit de les urnes. Son a presó per defensar la democràcia i per defensar els nostres drets i les nostres llibertats. Ahir ens vam empresonar a tots i totes.

La barbarie que va començar l'ofensiva de l'estat el dia 20 de setembre no deixa de ser més gran cada dia. Han creuat totes les línies vermelles. La repressió a la que ens sotmet l'Estat

Dolors, no ens tancaran les ànsies de llibertat

Escrit per Laura Aubert Ribas, periodista
dijous, 9 de novembre de 2017 12:52

espanyol és una vergonya. És l'agressió més gran a la democràcia.

Deixeu-me fer una menció especial a la consellera **Dolors Bassa**. He estat dos anys treballant amb ella com a responsable de comunicació del departament que encapçalava, el departament de Treball, Afers Socials i Famílies. La Dolors, valenta, treballadora, impulsiva, sincera, temperamental i un xic tossuda, però per davant de tot, bona persona. Sempre amb un somriure a la cara, sempre predisposada, propera amb la gent i amb gran premissa de treballar incansablement per fer un país més just i més digne per a les persones més vulnerables. Sempre ens deia: "Mira que treballem eh?, però que bé que ens ho passem!. Gaudim-ho perquè treballar per la gent i fer polítiques socials és el més gratificant".

Cada gest quotidià em fa pensar en ella. Penso que és injust tallar les ales i privar injustament a algú de la seva llibertat. M'encoratja pensar que ella vol que seguim la seva lluita, amb perseverança, de forma pacífica i amb serenitat fins a aconseguir la nostra llibertat.

El meu fill Andreu, que té 6 anys, em preguntava quan la va veure per la tele, perquè era a la presó si a la presó només hi van les persones dolentes? No sé com explicar-li tanta injustícia.

Penso en la mare de la Dolors, en els seus fills, en la seva néta i en tota la seva família. Penso que està tancada injustament, igual que la resta de consellers i la consellera **Meritxel Borrás** del nostre govern legítim i els Jordis. Venen dates dures, com el Nadal, i fa mal imaginar-se que els i les nostres preses polítiques probablement no estaran amb la seva gent. Vull creure però que un dia molt proper el bé vencerà el mal, perquè ens ho mereixem.

Penso que el nostre govern legítim està tancat per la seva dignitat i per la seva generositat.

Dolors, no ens tancaran les ànsies de llibertat

Escrit per Laura Aubert Ribas, periodista
dijous, 9 de novembre de 2017 12:52

Ens estan apagant la revolta dels somriures, però la ràbia i la tristesa que ens sentim totes i tots avui s'ha de convertir en força per fer tornar les dues conselleres, els 6 consellers i els Jordis a casa. Ens volen reprimir, humiliar, fer callar, aniquil·lar les nostres institucions, però no ho aconseguiran. L'Estat té la força de la violència i de l'opressió. Nosaltres tenim la força de la gent, i això és el que els fa por. Som un poble unit, combatiu, pacífic i lluitador.

La nostra és una causa justa que neix del mandat popular de les eleccions amb més participació de la història i que va ser refrendada l'1 d'octubre heroicament malgrat la repressió policial. Sabem que les eleccions del 21D són il·legítimes, però són el millor camí per defensar la República i respondre democràticament al 155.

Les urnes no ens fan por. Mai ens faran por perquè les urnes seran sempre nostres. El dia 21 de desembre rebentem les urnes amb vots. Perquè n'estic convençuda: guanyarem.

Com diu la cançó de Lluís Llach: "Més lluny, hem d'anar més lluny dels arbres caiguts que ara ens empresonen i quan els haguem guanyat tingueu ben present no aturar-vos".

Dolors, avui bufa la tramuntana que tan coneixes, que tan bufa a Torroella i al Montgrí. Avui i

Dolors, no ens tancaran les ànsies de llibertat

Escrit per Laura Aubert Ribas, periodista
dijous, 9 de novembre de 2017 12:52

cada dia, ens llevem i persistirem. I no ens aturarem per tornar-vos a casa perquè nosaltres som el vent.

Laura Aubert Ribas, Periodista